

Sygn. akt IV Ka 481/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Jolanty Siwik- Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r.

sprawy **A. S.**

syna A. i E. z domu A.

urodzonego (...) w B.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 7 czerwca 2017 r. sygnatura akt VI K 21/17

I. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w sprawie;

II. wydatki związane z postępowaniem zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 481 / 17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku w wyroku łącznym z dnia 7 czerwca 2017r. sygn. akt VI K 21 /17 ustalił, że A. S. został skazany prawomocnie wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 listopada 2016r. sygn. akt VI K 835/15 za czyny z art. 282 kk, art. 245 kk, art. 217 § 1 kk, art. 216 § 1 kk, na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności;

II. zaocznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 05 listopada 2012r. sygn. akt VI K 776/12 za czyn z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Po czym :

I. na podstawie art.569 § 1 kpk w zw. z art. 91 § 2 kk połączył orzeczone wobec skazanego A. S. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył karę łączną 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył skazanemu A. S. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VI K 776/12 od dnia 21 marca 2012r. do dnia 22 marca 2012r., od dnia 30 grudnia 2013r. do dnia 29 stycznia 2014r., od dnia 01 lutego 2014r. do dnia 28 kwietnia 2014r., oraz okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie VIK 835/15;

III. pozostałe orzeczenia nieobjęte wyrokiem łącznym, a dotyczące skazanego A. S. pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych związanych z orzeczeniem kar łącznych wyrokiem łącznym zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się prokurator.

Apelujący powołując się na art.427 § 1 i § 2 kpk, art.437 kpk i art.438 pkt 1 i 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa materialnego to jest art. 87 § 1 k.k. w zw. z art. 37b i z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. poprzez ich niezastosowanie w zaskarżonym wyroku, co spowodowało wymierzeniem skazanemu wyrokiem z dnia 7 czerwca 2017 roku w sprawie VIK 21/17, kary łącznej tylko w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy jedną z kar podlegających łączeniu za pozostające w zbiegu przestępstwa była orzeczona na podstawie art. 37b sekwencja kar 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku 4 miesięcy ograniczenia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 listopada 2016 roku sygn. akt VI K 835/15, a co za tym pominięcie przy wyrokowaniu art. 87 § 1 k.k. który stanowi, iż w razie wolności Sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności

2) rażącą niewspółmierność wymierzonej skazanemu A. S. kary łącznej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności i brak podstaw do zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynów, rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa, rodzaju naruszonych dóbr prawnych, czasu popełnienia przestępstwa co w konsekwencji sprawia, że orzeczona kara nie spełni swoich celów w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej i wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja przyniosła niezamierzony przez apelującego skutek w postaci uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania.

Zarówno Sąd Rejonowy jak i apelujący prokurator nie dostrzegli, iż skazania A. S. nie spełniają warunków do objęcia ich wyrokiem łącznym. Mianowicie w myśl przepisu art. 85 § 3 kk karą łączną nie można objąć kary wymierzonej za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary (łącznej), która podlegałaby według zasad ogólnych łączeniu.

Powinnością Sądu I instancji było ustalenie, czy i w jakim okresie skazania objęte postępowaniem o wydanie wyroku łącznego zostały wykonane (art. 571§ 1 kpk), z którego to obowiązku – jak to wynika z treści wyroku i jego pisemnych motywów - niestety się nie wywiązał, choć dysponował aktami obu spraw.

Jak to wynika z danych o odbyciu kary w pierwszej chronologicznie sprawie pod sygn. akt VI K 776/12 Sądu Rejonowego w Kłodzku, orzeczoną tamże karę łączną 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności skazany odbył częściowo

tj. w okresie od 30.12.2013r. do 29.01.2014r. w zakładzie karnym i dalej w okresie od 1.02.2014r. do 28.04.2014r., w ramach wykonania dozoru elektronicznego w wymiarze 117 dni. Oznacza to zatem, że wykonanie tej kary wdrożono zanim skazany popełnił w dniu 8.08.2015r. łącznie 7 czynów, objętych wyrokiem z dnia 23.11.2016r. sygn. akt VI K 835/15.

Zestawienie tych faktów jednoznacznie dowodzi, iż przedmiotowe skazania te nie spełniają ustawowych warunków łączenia kar z art. 85 § 3 kk, tym samym postępowanie w sprawie należało umorzyć na zasadzie art. 572 kpk.

Skoro Sąd Rejonowy nie podjął w tym zakresie decyzji i błędnie wyrokował, to zaskarżony wyrok łączny należy uchylić i postępowanie umorzyć. W konsekwencji wydatki poniesione w toku postępowania ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 kpk).

Z tych powodów odnoszenie się do zarzutów apelacji prokuratora stało się bezprzedmiotowe (art. 436 kpk).

Z przytoczonych względów orzeczono jak na wstępie.